

Z A K O N

O POTVRĐIVANJU EVROPSKE KONVENCIJE O PREKOGRANIČNOJ TELEVIZIJI

Član 1.

Potvrđuje se Evropska konvencija o prekograničnoj televiziji, sačinjena 5.maja 1989. godine u Strazburu, izmenjena Protokolom o izmenama Evropske konvencije o prekograničnoj televiziji, koji je usvojen 1. oktobra 1998. godine, a stupio na snagu 1.marta 2002.godine, u originalu na engleskom i francuskom jeziku.

Član 2.

Tekst Evropske konvencije o prekograničnoj televiziji u originalu na engleskom jeziku i u prevodu na srpski jezik glasi:

European Convention on Transfrontier Television

Strasbourg, 5.V.1989

Text amended according to the provisions of the Protocol (ETS No. 171) which entered into force, on 1 March 2002.

Appendix
Protocol
Explanatory Report
Français

Preamble

The member States of the Council of Europe and the other States party to the European Cultural Convention, signatory hereto,

Considering that the aim of the Council of Europe is to achieve a greater unity between its members, for the purpose of safeguarding and realising the ideals and principles which are their common heritage;

Considering that the dignity and equal worth of every human being constitute fundamental elements of those principles;

Considering that the freedom of expression and information, as embodied in Article 10 of the Convention for the Protection of Human Rights and Fundamental Freedoms, constitutes one of the essential principles of a democratic society and one of the basic conditions for its progress and for the development of every human being;

Reaffirming their commitment to the principles of the free flow of information and ideas and the independence of broadcasters, which constitute an indispensable basis for their broadcasting policy;

Affirming the importance of broadcasting for the development of culture and the free formation of opinions in conditions safeguarding pluralism and equality of opportunity among all democratic groups and political parties;

Convinced that the continued development of information and communication technology should serve to further the right, regardless of frontiers, to express, to seek, to receive and to impart information and ideas whatever their source;

Being desirous to present an increasing range of choice of programme services for the public, thereby enhancing Europe's heritage and developing its audiovisual creation, and being determined to achieve this cultural objective through efforts to increase the production and circulation of high-quality programmes, thereby responding to the public's expectations in the political, educational and cultural fields;

Recognising the need to consolidate the common broad framework of regulation;

Bearing in mind Resolution No. 2 and the Declaration of the 1st European Ministerial Conference on Mass Media Policy;

Being desirous to develop the principles embodied in the existing Council of Europe Recommendations on principles on television advertising, on equality between

women and men in the media, on the use of satellite capacity for television and sound radio, and on the promotion of audiovisual production in Europe,

Have agreed as follows:

CHAPTER I – GENERAL PROVISIONS

Article 1 – Object and purpose

This Convention is concerned with programme services embodied in transmissions. The purpose is to facilitate, among the Parties, the transfrontier transmission and the retransmission of television programme services.

Article 2 – Terms employed ⁽¹⁾

For the purposes of this Convention:

- a *"Transmission"* means the initial emission by terrestrial transmitter, by cable, or by satellite of whatever nature, in encoded or unencoded form, of television programme services for reception by the general public. It does not include communication services operating on individual demand;
- b *"Retransmission"* signifies the fact of receiving and simultaneously transmitting, irrespective of the technical means employed, complete and unchanged television programme services, or important parts of such services, transmitted by broadcasters for reception by the general public;
- c *"Broadcaster"* means the natural or legal person who has editorial responsibility for the composition of television programme services for reception by the general public and transmits them or has them transmitted, complete and unchanged, by a third party;
- d *"Programme service"* means all the items within a single service provided by a given broadcaster within the meaning of the preceding paragraph;
- e *"European audiovisual works"* means creative works, the production or co-production of which is controlled by European natural or legal persons;
- f *"Advertising"* means any public announcement in return for payment or similar consideration or for self-promotional purposes, which is intended to promote the sale, purchase or rental of a product or service, to advance a cause or idea, or to bring about some other effect desired by the advertiser or the broadcaster itself;
- g *"Tele-shopping"* means direct offers broadcast to the public with a view to the supply of goods or services, including immovable property, rights and obligations in return for payment;
- h *"Sponsorship"* means the participation of a natural or legal person, who is not engaged in broadcasting activities or in the production of audiovisual works, in the direct or indirect financing of a programme with a view to promoting the name, trademark, images or activities of that person.

Article 3 – Field of application

This Convention shall apply to any programme service transmitted or retransmitted by entities or by technical means within the jurisdiction of a Party, whether by cable, terrestrial transmitter or satellite, and which can be received, directly or indirectly, in one or more other Parties.

Article 4 – Freedom of reception and retransmission

The Parties shall ensure freedom of expression and information in accordance with Article 10 of the Convention for the Protection of Human Rights and Fundamental Freedoms and they shall guarantee freedom of reception and shall not restrict the retransmission on their territories of programme services which comply with the terms of this Convention.

Article 5 – Duties of the transmitting Parties ⁽¹⁾

1 Each transmitting Party shall ensure that all programme services transmitted by broadcasters within its jurisdiction comply with the terms of this Convention.

2 For the purposes of this Convention, a broadcaster within the jurisdiction of a Party is:

- a broadcaster who is deemed to be established in that Party according to paragraph 3;
- a broadcaster to whom paragraph 4 applies.

3 For the purpose of this Convention, a broadcaster shall be deemed to be established in a Party, hereinafter referred to as "transmitting Party" in the following cases:

- a the broadcaster has its head office in that Party and the decisions on programme schedules are taken in that Party;
- b if a broadcaster has its head office in one Party but decisions on programme schedules are taken in another Party, it shall be deemed to be established in the Party where a significant part of the workforce involved in the pursuit of the television broadcasting activity operates; if a significant part of the workforce involved in the pursuit of the television broadcasting activity operates in each of those Parties, the broadcaster shall be deemed to be established in the Party where it has its head office; if a significant part of the workforce involved in the pursuit of the television broadcasting activity operates in neither of those Parties, the broadcaster shall be deemed to be established in the Party where it first began broadcasting in accordance with the system of law of that Party, provided that it maintains a stable and effective link with the economy of that Party;
- c if a broadcaster has its head office in a Party but decisions on programme schedules are taken in a State which is not Party to this Convention, or vice-versa, it shall be deemed to be established in the Party concerned, provided that a significant part of the workforce involved in the pursuit of the television broadcasting activity operates in that Party;
- d if, when applying the criteria of paragraph 3 of Article 2 of Directive 97/36/EC of the European Parliament and of the Council of 19 June 1997 amending Council Directive 89/552/EEC on the co-ordination of certain provisions laid down by law, regulation or administrative action in member States concerning the pursuit of television broadcasting activities, a broadcaster is deemed to be established in a member State of the European Community, that broadcaster shall also be deemed to be established in that State for the purposes of this Convention.

4 A broadcaster to whom the provisions of paragraph 3 are not applicable is deemed to be within the jurisdiction of a Party, so-called transmitting Party, in the following cases:

- a it uses a frequency granted by that Party;

b although it does not use a frequency granted by a Party it does use a satellite capacity appertaining to that Party;

c although it uses neither a frequency granted by a Party nor a satellite capacity appertaining to a Party it does use a satellite up-link situated in that Party.

5 If the transmitting Party cannot be determined according to paragraph 4, the Standing Committee shall consider this issue according to Article 21, paragraph 1a, of this Convention, in order to determine this Party.

6 This Convention shall not apply to television broadcasts intended exclusively for reception in States which are not Party to this Convention, and which are not received directly or indirectly by the public in one or more Parties.

Article 6 – Provision of information

1 The responsibilities of the broadcaster shall be clearly and adequately specified in the authorisation issued by, or contract concluded with, the competent authority of each Party, or by any other legal measure.

2 Information about the broadcaster shall be made available, upon request, by the competent authority of transmitting Party. Such information shall include, as a minimum, the name or denomination, seat and status of the broadcaster, the name of the legal representative, the composition of the capital, the nature, purpose and mode of financing of the programme service the broadcaster is providing or intends providing.

CHAPTER II – PROGRAMMING MATTERS

Article 7 – Responsibilities of the broadcaster

1 All items of programme services, as concerns their presentation and content, shall respect the dignity of the human being and the fundamental rights of others.

In particular, they shall not:

- a be indecent and in particular contain pornography;
- b give undue prominence to violence or be likely to incite to racial hatred.

2 All items of programme services which are likely to impair the physical, mental or moral development of children and adolescents shall not be scheduled when, because of the time of transmission and reception, they are likely to watch them.

3 The broadcaster shall ensure that news fairly presents facts and events and encourages the free formation of opinions.

Article 8 – Right of reply ⁽¹⁾

1 Each transmitting Party shall ensure that every natural or legal person, regardless of nationality or place of residence, shall have the opportunity to exercise a right of reply or to seek other comparable legal or administrative remedies relating to programmes transmitted by a broadcaster within its jurisdiction, within the meaning of Article 5. In particular, it shall ensure that timing and other arrangements for the exercise of the right of reply are such that this right can be effectively exercised. The effective exercise of this right or other comparable legal or administrative remedies shall be ensured both as regards the timing and the modalities.

2 For this purpose, the name of the programme service or of the broadcaster responsible for this programme service shall be identified in the programme service itself, at regular intervals by appropriate means.

Article 9 – Access of the public to information (1)

Each Party shall examine and, where necessary, take legal measures such as introducing the right to short reporting on events of high interest for the public to avoid the right of the public to information being undermined due to the exercise by a broadcaster within its jurisdiction of exclusive rights for the transmission or retransmission, within the meaning of Article 3, of such an event.

Article 9bis – Access of the public to events of major importance ⁽²⁾

1 Each Party retains the right to take measures to ensure that a broadcaster within its jurisdiction does not broadcast on an exclusive basis events which are regarded by that Party as being of major importance for society in such a way as to deprive a substantial proportion of the public in that Party of the possibility of following such events by live coverage or deferred coverage on free television. If it does so, the Party concerned may have recourse to the drafting of a list of designated events which it considers to be of major importance for society.

2 Parties shall ensure by appropriate means, respecting the legal guarantees granted by the Convention for the Protection of Human Rights and Fundamental Freedoms as well as, where appropriate, the national constitution, that a broadcaster within their jurisdiction does not exercise the exclusive rights purchased by that broadcaster following the date of entry into force of the Protocol amending the European Convention on Transfrontier Television in such a way that a substantial proportion of the public in another Party is deprived of the possibility of following events which are designated by that other Party, via whole or partial live coverage or where necessary or appropriate for objective reasons in the public interest, whole or partial deferred coverage on free television as determined by that other Party under paragraph 1, respecting the following requirements:

- a the Party implementing the legal measures referred to in paragraph 1 shall draw up a list of national or non-national events which are considered by that Party as being of major importance for society;
- b the Party shall do so in a clear and transparent manner in due and effective time;
- c the Party shall determine whether these events shall be available via whole or partial live coverage, or where necessary or appropriate for objective reasons in the public interest, whole or partial deferred coverage;
- d the measures taken by the Party drawing up the list shall be proportionate and as detailed as necessary to enable other Parties to take measures referred to in this paragraph;
- e the Party drawing up the list shall notify the list and the corresponding legal measures to the Standing Committee, the time limit for which shall be fixed by the Standing Committee;
- f the measures taken by the Party drawing up the list shall be within the limitations of the guidelines of the Standing Committee referred to in paragraph 3 and the Standing Committee must have given a positive opinion on the measures.

Measures based on this paragraph shall apply only to those events published by the Standing Committee in the annual list referred to in paragraph 3 and to those exclusive rights purchased after the entry into force of the amending Protocol.

3 Once a year the Standing Committee shall:

- a publish a consolidated list of the enlisted events and corresponding legal measures notified by Parties in accordance with paragraph 2e;
- b draw up guidelines to be adopted by a majority of three quarters of the members in addition to the requirements listed up in paragraph 2a to e in order to avoid differences between the implementation of this article and that of corresponding European Community provisions.

Article 10 – Cultural objectives ⁽¹⁾

1 Each transmitting Party shall ensure, where practicable and by appropriate means, that a broadcaster within its jurisdiction reserves for European works a majority proportion of its transmission time, excluding the time appointed to news, sports events, games, advertising, teletext services and tele-shopping. This proportion, having regard to the broadcaster's informational, educational, cultural and entertainment responsibilities to its viewing public, should be achieved progressively, on the basis of suitable criteria.

2 In case of disagreement between a receiving Party and a transmitting Party on the application of the preceding paragraph, recourse may be had, at the request of one of the Parties, to the Standing Committee with a view to its formulating an advisory opinion on the subject. Such a disagreement shall not be submitted to the arbitration procedure provided for in Article 26.

3 The Parties undertake to look together for the most appropriate instruments and procedures to support, without discrimination between broadcasters, the activity and development of European production, particularly in countries with a low audiovisual production capacity or restricted language area.

4 The Parties shall ensure that a broadcaster within their jurisdiction does not broadcast cinematographic works outside periods agreed with the rights holders.

Article 10bis – Media pluralism ⁽²⁾

The Parties, in the spirit of co-operation and mutual assistance which underlies this Convention, shall endeavour to avoid that programme services transmitted or retransmitted by a broadcaster or any other legal or natural persons within their jurisdiction, within the meaning of Article 3, endanger media pluralism.

CHAPTER III – ADVERTISING AND TELE-SHOPPING ⁽³⁾

Article 11 – General standards ⁽¹⁾

- 1 Advertising and tele-shopping shall be fair and honest.
- 2 Advertising and tele-shopping shall not be misleading and shall not prejudice the interests of consumers.
- 3 Advertising and tele-shopping addressed to or using children shall avoid anything likely to harm their interests and shall have regard to their special susceptibilities.
- 4 Tele-shopping shall not exhort minors to contract for the sale or rental of goods and services.
- 5 The advertiser shall not exercise any editorial influence over the content of programmes.

Article 12 – Duration ⁽¹⁾

- 1 The proportion of tele-shopping spots, advertising spots and other forms of advertising, with the exception of tele-shopping windows within the meaning of

paragraph 3, shall not exceed 20% of the daily transmission time. The transmission time for advertising spots shall not exceed 15% of the daily transmission time.

2 The proportion of advertising spots and tele-shopping spots within a given clock hour shall not exceed 20%.

3 Windows devoted to tele-shopping programmes broadcast within programme services which are not exclusively devoted to tele-shopping shall be of a minimum uninterrupted duration of 15 minutes. The maximum number of windows per day shall be eight. Their overall duration shall not exceed three hours per day. They must be clearly identified by optical and acoustic means.

4 For the purposes of this article, advertising shall not include:

- announcements made by the broadcaster in connection with its own programmes and ancillary products directly derived from those programmes;
- announcements in the public interest and charity appeals broadcast free of charge.

Article 13 – Form and presentation ⁽¹⁾

1 Advertising and tele-shopping shall be clearly distinguishable as such and recognisably separate from the other items of the programme service by optical and/or acoustic means. In principle, advertising and tele-shopping spots shall be transmitted in blocks.

2 Advertising and tele-shopping shall not use subliminal techniques.

3 Surreptitious advertising and tele-shopping shall not be allowed, in particular the presentation of products or services in programmes when it serves advertising purposes.

4 Advertising and tele-shopping shall not feature, visually or orally, persons regularly presenting news and current affairs programmes.

Article 14 – Insertion of advertising and tele-shopping ⁽¹⁾

1 Advertising and tele-shopping shall be inserted between programmes. Provided the conditions contained in paragraphs 2 to 5 of this article are fulfilled, advertising and tele-shopping spots may also be inserted during programmes in such a way that the integrity and value of the programme and the rights of the rights holders are not prejudiced.

2 In programmes consisting of autonomous parts, or in sports programmes and similarly structured events and performances comprising intervals, advertising and tele-shopping spots shall only be inserted between the parts or in the intervals.

3 The transmission of audiovisual works such as feature films and films made for television (excluding series, serials, light entertainment programmes and documentaries), provided their scheduled duration is more than forty-five minutes, may be interrupted once for each complete period of forty-five minutes. A further interruption is allowed if their scheduled duration is at least twenty minutes longer than two or more complete periods of forty-five minutes.

4 Where programmes, other than those covered by paragraph 2, are interrupted by advertising or tele-shopping spots, a period of at least twenty minutes should elapse between each successive advertising or tele-shopping break within the programme.

5 Advertising and tele-shopping shall not be inserted in any broadcast of a religious service. News and current affairs programmes, documentaries, religious programmes, and children's programmes, when their scheduled duration is less than

thirty minutes, shall not be interrupted by advertising or tele-shopping. If their scheduled duration is thirty minutes or longer, the provisions of the previous paragraphs shall apply.

Article 15 – Advertising and tele-shopping of particular products ⁽³⁾, ⁽¹⁾

- 1 Advertising and tele-shopping for tobacco products shall not be allowed.
- 2 Advertising and tele-shopping for alcoholic beverages of all varieties shall comply with the following rules:
 - a they shall not be addressed particularly to minors and no one associated with the consumption of alcoholic beverage in advertising or tele-shopping should seem to be a minor;
 - b they shall not link the consumption of alcohol to physical performance or driving;
 - c they shall not claim that alcohol has therapeutic qualities or that it is a stimulant, a sedative or a means of resolving personal problems;
 - d they shall not encourage immoderate consumption of alcohol or present abstinence or moderation in a negative light;
 - e they shall not place undue emphasis on the alcoholic content of beverages.
- 3 Advertising for medicines and medical treatment which are only available on medical prescription in the transmitting Party shall not be allowed.
- 4 Advertising for all other medicines and medical treatment shall be clearly distinguishable as such, honest, truthful and subject to verification and shall comply with the requirement of protection of the individual from harm.
- 5 Tele-shopping for medicines and medical treatment shall not be allowed.

Article 16 – Advertising and tele-shopping directed specifically at a single Party ⁽¹⁾

- 1 In order to avoid distortions in competition and endangering the television system of a Party, advertising and tele-shopping which are specifically and with some frequency directed to audiences in a single Party other than the transmitting Party shall not circumvent the television advertising and tele-shopping rules in that particular Party.
- 2 The provisions of the preceding paragraph shall not apply where:
 - a the rules concerned establish a discrimination between advertising and tele-shopping transmitted by a broadcaster within the jurisdiction of that Party and advertising and tele-shopping transmitted by a broadcaster or any other legal or natural person within the jurisdiction of another Party, or
 - b the Parties concerned have concluded bilateral or multilateral agreements in this area.

CHAPTER IV – SPONSORSHIP

Article 17 – General standards

- 1 When a programme or series of programmes is sponsored in whole or in part, it shall clearly be identified as such by appropriate credits at the beginning and/or end of the programme.

2 The content and scheduling of sponsored programmes may in no circumstances be influenced by the sponsor in such a way as to affect the responsibility and editorial independence of the broadcaster in respect of programmes.

3 Sponsored programmes shall not encourage the sale, purchase or rental of the products or services of the sponsor or a third party, in particular by making special promotional references to those products or services in such programmes.

Article 18 – Prohibited sponsorship ⁽¹⁾

1 Programmes may not be sponsored by natural or legal persons whose principal activity is the manufacture or sale of products, or the provision of services, the advertising and tele-shopping of which are prohibited by virtue of Article 15.

2 Companies whose activity includes, *inter alia*, the manufacture or sale of medicines and medical treatments may sponsor programmes by promoting the name, trademark, image or activities of the company, to the exclusion of any reference to medicines or specific medical treatment available only on medical prescription in the transmitting Party.

3 Sponsorship of news and current affairs programmes shall not be allowed.

CHAPTER IVbis – PROGRAMME SERVICES DEVOTED EXCLUSIVELY TO SELF-PROMOTION OR TELE-SHOPPING ⁽⁴⁾

Article 18bis – Programme services devoted exclusively to self-promotion

1 The provisions of this Convention shall apply *mutatis mutandis* to programme services devoted exclusively to self-promotion.

2 Other forms of advertising shall be allowed on such services within the limits established by Article 12, paragraphs 1 and 2.

Article 18ter: Programme services devoted exclusively to tele-shopping

1 The provisions of this Convention shall apply *mutatis mutandis* to programme services devoted exclusively to tele-shopping.

2 Advertising shall be allowed on such services within the limits established in Article 12, paragraph 1. Article 12, paragraph 2, shall not apply.

CHAPTER V – MUTUAL ASSISTANCE

Article 19 – Co-operation between the Parties

1 The Parties undertake to render each other mutual assistance in order to implement this Convention.

2 For that purpose:

a each Contracting State shall designate one or more authorities, the name and address of each of which it shall communicate to the Secretary General of the Council of Europe at the time of deposit of its instrument of ratification, acceptance, approval or accession;

b each Contracting State which has designated more than one authority shall specify in its communication under sub-paragraph a. the competence of each authority.

3 An authority designated by a Party shall:

- a furnish the information foreseen under Article 6, paragraph 2, of this Convention;
- b furnish information at the request of an authority designated by another Party on the domestic law and practices in the fields covered by this Convention;
- c co-operate with the authorities designated by the other Parties whenever useful, and notably where this would enhance the effectiveness of measures taken in implementation of this Convention;
- d consider any difficulty arising from the application of this Convention which is brought to its attention by an authority designated by another Party.

CHAPTER VI – STANDING COMMITTEE

Article 20 – Standing Committee ⁽¹⁾

- 1 For the purposes of this Convention, a Standing Committee shall be set up.
- 2 Each Party may be represented on the Standing Committee by one or more delegates. Each delegation shall have one vote. Within the areas of its competence, the European Community shall exercise its right to vote with a number of votes equal to the number of its member States which are Parties to this Convention; the European Community shall not exercise its right to vote in cases where the member States concerned exercise theirs, and conversely.
- 3 Any State referred to in Article 29, paragraph 1, which is not a Party to this Convention may be represented on the Standing Committee by an observer.
- 4 The Standing Committee may seek the advice of experts in order to discharge its functions. It may, on its own initiative or at the request of the body concerned, invite any international or national, governmental or non-governmental body technically qualified in the fields covered by this Convention to be represented by an observer at one or part of one of its meetings.
- 5 The Standing Committee shall be convened by the Secretary General of the Council of Europe. Its first meeting shall be held within six months of the date of entry into force of the Convention. It shall subsequently meet whenever one-third of the Parties or the Committee of Ministers of the Council of Europe so requests, or on the initiative of the Secretary General of the Council of Europe in accordance with the provisions of Article 23, paragraph 2, or at the request of one or more Parties in accordance with the provisions of Articles 21, sub-paragraph c, and 25, paragraph 2.
- 6 A majority of the Parties shall constitute a quorum for holding a meeting of the Standing Committee.
- 7 Subject to the provisions of Article 9*bis*, paragraph 3b, and Article 23, paragraph 3, the decisions of the Standing Committee shall be taken by a majority of three-quarters of the members present.
- 8 Subject to the provisions of this Convention, the Standing Committee shall draw up its own Rules of Procedure.

Article 21 – Functions of the Standing Committee ⁽¹⁾

- 1 The Standing Committee shall be responsible for following the application of this Convention. It may:
 - a make recommendations to the Parties concerning the application of the Convention;

- b suggest any necessary modifications of the Convention and examine those proposed in accordance with the provisions of Article 23;
 - c examine, at the request of one or more Parties, questions concerning the interpretation of the Convention;
 - d use its best endeavours to secure a friendly settlement of any difficulty referred to it in accordance with the provisions of Article 25;
 - e make recommendations to the Committee of Ministers concerning States other than those referred to in Article 29, paragraph 1, to be invited to accede to this Convention.
 - f give opinions on abuse of rights under Article 24*bis*, paragraph 2c.
- 2 In addition, the Standing Committee shall:
- a draw up the guidelines referred to in Article 9*bis*, paragraph 3b, in order to avoid differences between the implementation of the rules of this Convention concerning access of the public to events of major importance for society and that of corresponding European Community provisions;
 - b give an opinion on the measures taken by Parties which have drawn up a list of national or non-national events which are considered by those Parties as being of major importance for society in accordance with Article 9*bis*, paragraph 2;
 - c publish once a year a consolidated list of the enlisted events and corresponding measures notified by Parties in accordance with Article 9*bis*, paragraph 2e.

Article 22 – Reports of the Standing Committee

After each meeting, the Standing Committee shall forward to the Parties and the Committee of Ministers of the Council of Europe a report on its discussions and any decisions taken.

CHAPTER VII – AMENDMENTS

Article 23 – Amendments ⁽¹⁾

- 1 Any Party may propose amendments to this Convention.
- 2 Any proposal for amendment shall be notified to the Secretary General of the Council of Europe who shall communicate it to the member States of the Council of Europe, to the other States party to the European Cultural Convention, to the European Community and to any non-member State which has acceded to, or has been invited to accede to this Convention in accordance with the provisions of Article 30. The Secretary General of the Council of Europe shall convene a meeting of the Standing Committee at the earliest two months following the communication of the proposal.
- 3 The Standing Committee shall examine any amendment proposed and shall submit the text adopted by a majority of three-quarters of the members of the Standing Committee to the Committee of Ministers for approval. After its approval, the text shall be forwarded to the Parties for acceptance.
- 4 Any amendment shall enter into force on the thirtieth day after all the Parties have informed the Secretary General of their acceptance thereof.
- 5 However, the Committee of Ministers may, after consulting the Standing Committee, decide that a particular amendment shall enter into force following the

expiry of a period of two years after the date on which it has been opened to acceptance, unless a Party has notified the Secretary General of the Council of Europe of an objection to its entry into force. Should such an objection be notified, the amendment shall enter into force on the first day of the month following the date on which the Party to the Convention which has notified the objection has deposited its instrument of acceptance with the Secretary General of the Council of Europe.

6 If an amendment has been approved by the Committee of Ministers, but has not yet entered into force in accordance with paragraphs 4 or 5, a State or the European Community may not express their consent to be bound by the Convention without accepting at the same time the amendment.

CHAPTER VIII – ALLEGED VIOLATIONS OF THIS CONVENTION

Article 24 – Alleged violations of this Convention

1 When a Party finds a violation of this Convention, it shall communicate to the transmitting Party the alleged violation and the two Parties shall endeavour to overcome the difficulty on the basis of the provisions of Articles 19, 25 and 26.

2 If the alleged violation is of a manifest, serious and grave nature which raises important public issues and concerns Articles 7, paragraphs 1 or 2, 12, 13, paragraph 1, first sentence, 14 or 15, paragraphs 1 or 3, and if it persists within two weeks following the communication, the receiving Party may suspend provisionally the retransmission of the incriminated programme service.

3 In all other cases of alleged violation, with the exception of those provided for in paragraph 4, the receiving Party may suspend provisionally the retransmission of the incriminated programme service eight months following the communication, if the alleged violation persists.

4 The provisional suspension of retransmission shall not be allowed in the case of alleged violations of Articles 7, paragraph 3, 8, 9 or 10.

Article 24bis – Alleged abuses of rights conferred by this Convention ⁽²⁾

1 When the programme service of a broadcaster is wholly or principally directed at the territory of a Party other than that which has jurisdiction over the broadcaster (the "receiving Party"), and the broadcaster has established itself with a view to evading the laws in the areas covered by the Convention which would have applied to it had it fallen within the jurisdiction of that other Party, this shall constitute an abuse of rights.

2 Where such an abuse is alleged by a Party, the following procedure shall apply:

- a the Parties concerned shall endeavour to achieve a friendly settlement;
- b if they fail to do so within three months, the receiving Party shall refer the matter to the Standing Committee;
- c having heard the views of the Parties concerned, the Standing Committee shall, within six months of the date on which the matter was referred to it, give an opinion on whether an abuse of rights has been committed and shall inform the Parties concerned accordingly.

3 If the Standing Committee has concluded that an abuse of rights has occurred, the Party whose jurisdiction the broadcaster is deemed to be within shall take appropriate measures to remedy the abuse of rights and shall inform the Standing Committee of those measures.

4 If the Party whose jurisdiction the broadcaster is deemed to be within has failed to take the measures specified in paragraph 3 within six months, the arbitration

procedure set out in Article 26, paragraph 2, and the appendix of the Convention shall be pursued by the Parties concerned.

5 A receiving Party shall not take any measures against the programme service concerned until the arbitration procedure has been completed.

6 Any measures proposed or taken under this article shall comply with Article 10 of the Convention for the Protection of Human Rights and Fundamental Freedoms.

CHAPTER IX – SETTLEMENT OF DISPUTES

Article 25 – Conciliation

1 In case of difficulty arising from the application of this Convention, the parties concerned shall endeavour to achieve a friendly settlement.

2 Unless one of the parties concerned objects, the Standing Committee may examine the question, by placing itself at the disposal of the parties concerned in order to reach a satisfactory solution as rapidly as possible and, where appropriate, to formulate an advisory opinion on the subject.

3 Each party concerned undertakes to accord the Standing Committee without delay all information and facilities necessary for the discharge of its functions under the preceding paragraph.

Article 26 – Arbitration

1 If the parties concerned cannot settle the dispute in accordance with the provisions of Article 25, they may, by common agreement, submit it to arbitration, the procedure of which is provided for in the appendix to this Convention. In the absence of such an agreement within six months following the first request to open the procedure of conciliation, the dispute may be submitted to arbitration at the request of one of the parties.

2 Any Party may, at any time, declare that it recognises as compulsory, *ipso facto* and without special agreement in respect of any other Party accepting the same obligation, the application of the arbitration procedure provided for in the appendix to this Convention.

CHAPTER X – OTHER INTERNATIONAL AGREEMENTS AND THE INTERNAL LAW OF THE PARTIES

Article 27 – Other international agreements or arrangements ⁽¹⁾

1 In their mutual relations, Parties which are members of the European Community shall apply Community rules and shall not therefore apply the rules arising from this Convention except in so far as there is no Community rule governing the particular subject concerned.

2 Nothing in this Convention shall prevent the Parties from concluding international agreements completing or developing its provisions or extending their field of application.

3 In the case of bilateral agreements, this Convention shall not alter the rights and obligations of Parties which arise from such agreements and which do not affect the enjoyment of other Parties of their rights or the performance of their obligations under this Convention.

Article 28 – Relations between the Convention and the internal law of the Parties ⁽¹⁾

Nothing in this Convention shall prevent the Parties from applying stricter or more detailed rules than those provided for in this Convention to programme services transmitted by a broadcaster deemed to be within their jurisdiction, within the meaning of Article 5.

CHAPTER XI – FINAL PROVISIONS

Article 29 – Signature and entry into force ⁽¹⁾

1 This Convention shall be open for signature by the member States of the Council of Europe and the other States party to the European Cultural Convention, and by the European Community. It is subject to ratification, acceptance or approval. Instruments of ratification, acceptance or approval shall be deposited with the Secretary General of the Council of Europe.

2 This Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date on which seven States, of which at least five member States of the Council of Europe, have expressed their consent to be bound by the Convention in accordance with the provisions of the preceding paragraph.

3 A State may, at the time of signature or at any later date prior to the entry into force of this Convention in respect of that State, declare that it shall apply the Convention provisionally.

4 In respect of any State referred to in paragraph 1, or the European Community, which subsequently express their consent to be bound by it, this Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of deposit of the instrument of ratification, acceptance or approval.

Article 30 – Accession by non-member States

1 After the entry into force of this Convention, the Committee of Ministers of the Council of Europe, after consulting the Contracting States may invite any other State to accede to this Convention by a decision taken by the majority provided for in Article 20d. of the Statute of the Council of Europe and by the unanimous vote of the representatives of the Contracting States entitled to sit on the Committee.

2 In respect of any acceding State, this Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of deposit of the instrument of accession with the Secretary General of the Council of Europe.

Article 31 – Territorial application

1 Any State may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, specify the territory or territories to which this Convention shall apply.

2 Any State may, at any later date, by a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, extend the application of this Convention to any other territory specified in the declaration. In respect of such territory, the Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of receipt of such declaration by the Secretary General.

3 Any declaration made under the two preceding paragraphs may, in respect of any territory specified in such declaration, be withdrawn by a notification addressed to the Secretary General. The withdrawal shall become effective on the first day of the month following the expiration of a period of six months after the date of receipt of such notification by the Secretary General.

Article 32 – Reservations ⁽¹⁾

1 At the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession any State may declare that it reserves the right of restrict the retransmission on its territory, solely to the extent that it does not comply with its domestic legislation, of programme services containing advertising for alcoholic beverages according to the rules provided for in Article 15, paragraph 2, of this Convention.

No other reservation may be made.

2 A reservation made in accordance with the preceding paragraph may not be the subject of an objection

3 Any Contracting State which has made a reservation under paragraph 1 may wholly or partly withdraw it by means of a notification addressed to the Secretary General of the Council of Europe. The withdrawal shall take effect on the date of receipt of such notification by the Secretary General.

4 A Party which has made a reservation under paragraph 1 may not claim the application of that provision by any other Party; it may, however, if its reservation is partial or conditional, claim the application of that provision in so far as it has itself accepted it.

Article 33 – Denunciation

1 Any Party may, at any time, denounce this Convention by means of a notification addressed to the Secretary General of the Council of Europe.

2 Such denunciation shall become effective on the first day of the month following the expiration of a period of six months after the date of receipt of the notification by the Secretary General.

Article 34 – Notifications ⁽¹⁾

The Secretary General of the Council of Europe shall notify the member States of the Council of Europe, the other States party to the European Cultural Convention, the European Community and any State which has acceded to, or has been invited to accede to this Convention of:

- a any signature;
- b the deposit of any instrument of ratification, acceptance, approval or accession;
- c any date of entry into force of this Convention in accordance with the provisions of Articles 29, 30 and 31;
- d any report established in accordance with the provisions of Article 22;
- e any other act, declaration, notification or communication relating to this Convention.

In witness whereof the undersigned, being duly authorised thereto, have signed this Convention.

Done at Strasbourg, the 5th day of May 1989, in English and French, both texts being equally authentic, in a single copy which shall be deposited in the archives of the Council of Europe. The Secretary General of the Council of Europe shall transmit certified copies to each member State of the Council of Europe, to the other States party to the European Cultural Convention, to the European Community and to any State invited to accede to this Convention. ⁽¹⁾

APPENDIX

Arbitration

1 A request for arbitration shall be notified to the Secretary General of the Council of Europe. It shall include the name of the other party to the dispute and the subject matter of the dispute. The Secretary General shall communicate the information so received to all the Parties to the Convention.

2 In the event of a dispute between two Parties one of which is a member State of the European Community, the latter itself being a Party, the request for arbitration shall be addressed both to the member State and to the Community, which jointly shall notify the Secretary General, within one month of receipt of the request, whether the member State or the Community, or the member State and the Community jointly, shall be party to the dispute. In the absence of such notification within the said time-limit, the member State and the Community shall be considered as being one and the same party to the dispute for the purposes of the application of the provisions governing the constitution and procedure of the arbitration tribunal. The same shall apply when the member State and the Community jointly present themselves as party to the dispute. In cases envisaged by this paragraph, the time-limit of one month foreseen in the first sentence of paragraph 4 hereafter shall be extended to two months.

3 The arbitration tribunal shall consist of three members: each of the parties to the dispute shall appoint one arbitrator; the two arbitrators so appointed shall designate by common agreement the third arbitrator who shall be the chairman of the tribunal. The latter shall not be a national of either of the parties to the dispute, nor have his usual place of residence in the territory of either of those parties, nor be employed by either of them, nor have dealt with the case in another capacity.

4 If one of the parties has not appointed an arbitrator within one month following the communication of the request by the Secretary General of the Council of Europe, he shall be appointed at the request of the other party by the President of the European Court of Human Rights within a further one-month period. If the President of the Court is unable to act or is a national of one of the parties to the dispute, the appointment shall be made by the Vice-President of the Court or by the most senior judge to the Court who is available and is not a national of one of the parties to the dispute. The same procedure shall be observed if, within a period of one month following the appointment of the second arbitrator, the Chairman of the arbitration tribunal is not designated.

5 The provisions of paragraphs 3 and 4 shall apply, as the case may be, in order to fill any vacancy.

6 Two or more parties which determine by agreement that they are in the same interest shall appoint an arbitrator jointly.

7 The parties to the dispute and the Standing Committee shall provide the arbitration tribunal with all facilities necessary for the effective conduct of the proceedings.

8 The arbitration tribunal shall draw up its own Rules of Procedure. Its decisions shall be taken by majority vote of its members. Its award shall be final and binding.

9 The award of the arbitration tribunal shall be notified to the Secretary General of the Council of Europe who shall communicate it to all the Parties to this Convention.

10 Each party to the dispute shall bear the expenses of the arbitrator appointed by it; these parties shall share equally the expenses of the other arbitrator, as well as other costs entailed by the arbitration.

Notes :

- (1) Text amended according to the provisions of the Protocol (ETS No. 171).
- (2) Article added according to the provisions of the Protocol (ETS No. 171).
- (3) Heading amended according to the provisions of the Protocol (ETS No. 171).
- (4) Chapter added according to the provisions of the Protocol (ETS No. 171).

EVROPSKA KONVENCIJA O PREKOGRANIČNOJ TELEVIZIJI

Strazbur, 5.5.1989.

Tekst izmenjen u skladu sa odredbama Protokola (ETS br. 171) koji je stupio na snagu 1. marta 2002.

Preambula

Države članice Saveta Evrope i druge države ugovornice Evropske konvencije o kulturi, ovde potpisnice,

Smatrajući da je cilj Saveta Evrope postizanje većeg jedinstva među članicama, radi očuvanja i ostvarenja ideala i načela koji su njihovo zajedničko nasleđe;

Smatrajući da dostojanstvo i jednaka vrednost svakog ljudskog bića čine osnovne elemente tih načela;

Smatrajući da sloboda izražavanja i informisanja, kako je zajemčena odredbom člana 10. Konvencije za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda, čini jedno od suštinskih načela demokratskog društva i jedan od osnovnih uslova za njegov napredak i za razvoj svakog ljudskog bića;

Potvrđujući ponovo svoju privrženost načelima slobodnog protoka informacija i ideja, i nezavisnosti radiodifuznih organizacija, koja predstavljaju neophodnu osnovu njihove radiodifuzne politike;

Potvrđujući značaj radiodifuzije za razvoj kulture i slobodno oblikovanje mišljenja u uslovima koji omogućavaju očuvanje pluralizma i jednakih mogućnosti za sve demokratske grupacije i političke stranke;

Ubeđene da neprekidan razvoj informacione i komunikacijske tehnologije treba da služi unapređenju prava, bez obzira na granice, na izražavanje, traženje, primanje i prenos informacija i ideja, iz bilo kog izvora;

Želeći da široj javnosti ponude što veći izbor programskih usluga, obogaćujući time evropsko kulturno nasleđe i razvijajući njeno audiovizuelno stvaralaštvo, i rešene da ostvare ovaj kulturni cilj kroz napore za povećanje proizvodnje i protoka visokokvalitetnih programa, time odgovarajući na očekivanja javnosti u oblasti politike, kulture i obrazovanja;

Prepoznajući potrebu za utvrđivanjem zajedničkog šireg pravnog okvira;

Imajući na umu Rezoluciju broj 2 i Deklaraciju Prve evropske ministarske konferencije o politici masovnih medija;

Želeći da razviju načela utemeljena u postojećim Preporukama Saveta Evrope o principima televizijskog oglašavanja, o jednakosti između žena i muškaraca u medijima, o korišćenju satelitskih kapaciteta za televiziju i radio, i o unapređenju audiovizuelne produkcije u Evropi,

Sporazumele su se kako sledi:

GLAVA I – OPŠTE ODREDBE

Član 1. – Cilj i svrha

Ova Konvencija se odnosi na programske usluge iz domena prenosa. Njena svrha je da olakša prekogranično emitovanje i reemitovanje usluga televizijskog programa između država ugovornica.

Član 2. – Termini u upotrebi (1)

Za potrebe ove Konvencije:

- a) "emitovanje" označava početno emitovanje usluga televizijskog programa namenjenog široj javnosti preko zemaljskog odašiljača, kabla ili satelita bilo koje vrste, u kodiranom ili nekodiranom obliku. Ono ne obuhvata komunikacijske usluge koje se vrše po individualnom zahtevu;
- b) "reemitovanje" označava čin preuzimanja i istovremenog emitovanja, bez obzira na korišćena tehnička sredstva, kompletnih i neizmenjenih usluga televizijskog programa, ili važnih delova tih usluga, koje emituje radiodifuzna organizacija i koje su namenjene široj javnosti;
- c) "radiodifuzna organizacija" označava fizičko ili pravno lice koje je odgovorno za sastavljanje i uređivanje usluga televizijskog programa za prijem od strane šire javnosti i emituje ih, ili ih ustupa trećem licu radi emitovanja u kompletnom i neizmenjenom obliku;
- d) "programska usluga" označava zbir svih priloga unutar pojedinačne usluge koju pruža određena radiodifuzna organizacija u smislu prethodnog stava;
- e) "evropska audiovizuelna ostvarenja" označavaju stvaralačke radove, čija je produkcija i koprodukcija pod kontrolom evropskih fizičkih i pravnih lica;
- f) "oglašavanje" označava svako javno saopštenje namenjeno unapređenju prodaje, kupovine ili izdavanja proizvoda ili usluge, promovisanju stvari ili ideje, ili postizanju nekog drugog učinka koji želi oglašavač ili sama radiodifuzna organizacija, u zamenu za novčanu nadoknadu ili neku sličnu protivuslugu, ili u cilju sopstvenog promovisanja;
- g) "tele-šop" označava direktne ponude koje se emituju publici u pogledu nabavke roba ili usluga, uključujući nepokretnu imovinu, prava i obaveze, u zamenu za novčanu nadoknadu;
- h) "sponzorstvo" označava učešće fizičkog ili pravnog lica, koje nije uključeno u aktivnosti emitovanja ili u produkciju audiovizuelnih ostvarenja, u direktnom ili indirektnom finansiranju programa u cilju promovisanja imena, zaštitnog znaka, imidža ili aktivnosti toga lica.

Član 3. – Područje primene

Ova Konvencija će se primenjivati na svaku programsku uslugu koju emituju ili reemituju entiteti ili tehnička sredstva pod jurisdikcijom države ugovornice, bilo putem kabla, zemaljskog odašiljača ili satelita, a koja se direktno ili indirektno može primiti u jednoj ili više drugih država ugovornica.

Član 4. – Sloboda prijema i reemitovanja

Države ugovornice će osigurati slobodu izražavanja i informisanja u skladu sa članom 10. Konvencije za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda, i garantovaće

slobodu prijema, i neće na svojim teritorijama ograničavati reemitovanje programskih usluga koje su u skladu sa odredbama ove Konvencije.

Član 5. – Dužnosti država ugovornica sa čijih se teritorija vrši emitovanje (1)

1. Svaka država ugovornica sa čije se teritorije vrši emitovanje će obezbediti da sve programske usluge koje emituju radiodifuzne organizacije pod njenom jurisdikcijom, budu u skladu sa odredbama ove Konvencije.

2. Za potrebe ove Konvencije, radiodifuzna organizacija pod jurisdikcijom države ugovornice je:

- radiodifuzna organizacija za koju se smatra da je osnovana u toj državi ugovornici prema stavu 3;
- radiodifuzna organizacija na koju se odnosi stav 4.

3. Za potrebe ove Konvencije, smatraće se da je radiodifuzna organizacija osnovana u državi ugovornici, u daljem tekstu "državi ugovornici sa čije se teritorije vrši emitovanje", u sledećim slučajevima:

a) radiodifuzna organizacija ima sedište u toj državi ugovornici, i odluke o programskim planovima se donose u toj državi ugovornici;

b) ukoliko radiodifuzna organizacija ima sedište u jednoj državi ugovornici, ali se odluke o programskim planovima donose u drugoj državi ugovornici, smatraće se da je osnovana u onoj državi ugovornici u kojoj radi značajan deo radne snage na poslovima vezanim za radiodifuzno emitovanje; ukoliko značajan deo radne snage uključen u poslove radiodifuznog emitovanja radi u svakoj od ovih država ugovornica, smatraće se da je radiodifuzna organizacija osnovana u onoj državi ugovornici u kojoj joj se nalazi sedište; ukoliko značajan deo radne snage koja se bavi aktivnostima vezanim za radiodifuzno emitovanje, ne radi ni u jednoj od ovih država ugovornica, smatraće se da je radiodifuzna organizacija osnovana u onoj državi ugovornici u kojoj je prvi put počela da vrši emitovanje u skladu sa pravnim sistemom te države ugovornice, pod uslovom da održava stabilnu i efikasnu vezu sa privredom te zemlje;

c) ukoliko radiodifuzna organizacija ima sedište u državi ugovornici, ali se odluke o programskim planovima donose u državi koja nije država ugovornica ove Konvencije, ili obrnuto, smatraće se da je osnovana u državi ugovornici, pod uslovom da značajan deo radne snage uključen u poslove radiodifuznog emitovanja radi u toj državi ugovornici;

d) ukoliko se, kada se primene kriterijumi iz stava 3. člana 2. Direktive 97/36/EC Evropskog parlamenta i Saveta od 19. juna 1997. o izmenama i dopunama Direktive Saveta 89/552/EEC u pogledu usklađivanja određenih zakonom utvrđenih odredbi, uređivanja ili administrativne aktivnosti u državama članicama u pogledu ostvarivanja delatnosti vezanih za radiodifuzno emitovanje, smatra da je radiodifuzna organizacija osnovana u državi članici Evropske zajednice, smatraće se da je ta radiodifuzna organizacija osnovana u toj državi i za potrebe ove Konvencije.

4. Smatra se da je radiodifuzna organizacija na koju se ne mogu primeniti odredbe iz stava 3. pod jurisdikcijom države ugovornice, takozvane države ugovornice sa čije se teritorije vrši emitovanje, u sledećim slučajevima:

a) koristi frekvenciju dodeljenu od strane te države ugovornice;

b) iako ne koristi frekvenciju koju joj je dodelila država ugovornica, koristi satelitske kapacitete koji pripadaju toj državi ugovornici;

c) iako ne koristi ni frekvenciju koju je dodelila država ugovornica, niti satelitske kapacitete koji pripadaju državi ugovornici, koristi satelitski link (uzlaznu vezu) koji je smešten u toj državi ugovornici.

5. Ukoliko se država ugovornica sa čije se teritorije vrši emitovanje ne može odrediti na osnovu stava 4, Stalni komitet će razmotriti ovo pitanje na osnovu člana 21. stava 1.a), ove Konvencije, u cilju određivanja ove države ugovornice.

6. Ova Konvencija se neće odnositi na radiodifuzna emitovanja koja su isključivo namenjena za prijem u državama koje nisu države ugovornice ove Konvencije, i koje nemaju direktan ili indirektan prijem od strane publike u jednoj ili više država ugovornica ove Konvencije.

Član 6. – Pružanje informacija

1. Odgovornosti radiodifuzne organizacije će biti jasno i na odgovarajući način navedene u ovlašćenju izdatom od, ili u ugovoru zaključenom sa, nadležnim organom vlasti svake države ugovornice, ili na bilo koji drugi zakonom utvrđeni način.

2. Nadležni organ vlasti države ugovornice sa čije se teritorije program emituje će, na zahtev, učiniti dostupnim informacije o radiodifuznoj organizaciji. Te informacije će kao minimum obuhvatati ime odnosno naziv, sedište i pravni status radiodifuzne organizacije, ime njenog pravnog zastupnika, sastav kapitala, prirodu, svrhu i način finansiranja programske usluge koju radiodifuzna organizacija obezbeđuje ili namerava da obezbedi.

GLAVA II – PITANJA KOJA SE ODOSE NA PROGRAM

Član 7. – Odgovornosti radiodifuzne organizacije

1. Svi programski prilozi, u pogledu njihovog prikazivanja i sadržaja, poštovaće dostojanstvo ljudskog bića i osnovna prava drugih.

Posebno, oni ne smeju:

- a) biti nepristojni, a naročito ne smeju sadržavati pornografiju;
- b) neprikladno isticati nasilje ili podsticati rasnu netrpeljivost.

2. Svi programski prilozi koji bi mogli negativno da utiču na fizički, mentalni ili moralni razvoj dece i mladih, neće biti na programu u ono vreme kada bi, zbog vremena prenosa i prijema, postojala verovatnoća da ih deca gledaju.

3. Radiodifuzna organizacija će obezbediti da vesti objektivno predstavljaju činjenice i događaje i da podstiču slobodno formiranje mišljenja.

Član 8. – Pravo na odgovor (1)

1. Svaka država ugovornica sa čije se teritorije emituje program će obezbediti da svako fizičko ili pravno lice, bez obzira na nacionalnost ili mesto boravka, ima mogućnost da ostvari pravo na odgovor ili da potraži drugi odgovarajući pravni ili administrativni lek u odnosu na programe koje emituje radiodifuzna organizacija pod njenom jurisdikcijom u okviru značenja člana 5. Ona će, posebno, obezbediti da vremenski okvir i ostale pojedinosti vezane za ostvarivanje prava na odgovor budu takvi, da se ovo pravo može efikasno ostvariti. Efikasno ostvarivanje ovoga prava, ili drugih sličnih pravnih i administrativnih lekova, biće obezbeđeno, kako u pogledu vremenskog okvira, tako i u pogledu modaliteta.

2. U tu svrhu, naziv programske usluge ili radiodifuzne organizacije odgovorne za ovu programsku uslugu će biti objavljivan u samoj programskoj usluzi, u redovnim intervalima i na odgovarajući način.

Član 9. – Pristup javnosti informacijama (1)

Svaka država ugovornica će ispitati, i gde je potrebno, preduzeti zakonske mere kao što su uvođenje prava na kratko izveštavanje o događajima od velikog interesa za javnost, da bi se izbeglo osujećenje prava javnosti na informacije usled ostvarivanja ekskluzivnih prava na emitovanje i reemitovanje, u smislu člana 3. takvog događaja od strane radiodifuzne organizacije pod njenom jurisdikcijom.

Član 9. bis – Pristup javnosti događajima od izuzetne važnosti (2)

1. Svaka država ugovornica zadržava pravo da preduzme mere kako bi obezbedila da radiodifuzna organizacija u okviru njene jurisdikcije ne emituje na ekskluzivnoj bazi događaje za koje ta država ugovornica smatra da su od izuzetne važnosti za društvo, na takav način da lišava znatan deo javnosti u toj državi ugovornici mogućnosti da prati takve događaje bilo u direktnom ili naknadnom prenosu na besplatnoj televiziji. Ukoliko do toga dolazi, ta država ugovornica može da pribegne sastavljanju liste određenih događaja za koje smatra da su od izuzetne važnosti za društvo.

2. Države ugovornice će odgovarajućim sredstvima obezbediti, uz poštovanje zakonskih garancija koje daje Konvencija za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda, kao i, tamo gde je potrebno, državni ustav, da radiodifuzna organizacija pod njihovom jurisdikcijom ne ostvaruje ekskluzivna prava, koja je stekla po stupanju na snagu Protokola o izmenama i dopunama Evropske konvencije o prekograničnoj televiziji, na takav način da znatan deo javnosti u drugoj državi ugovornici bude lišen mogućnosti da prati događaje koje je ta druga država ugovornica odredila, putem potpunog ili delimičnog direktnog prenosa ili, tamo gde je potrebno ili pogodno iz objektivnih razloga koji su od javnog interesa, potpunog ili delimičnog naknadnog prenosa na besplatnoj televiziji kako je ta druga država ugovornica utvrdila u stavu 1, poštujući sledeće uslove:

a) država ugovornica koja primenjuje zakonske mere pomenute u stavu 1. sastaviće listu nacionalnih ili nenacionalnih događaja za koje ta država ugovornica smatra da su od izuzetne važnosti za društvo;

b) država ugovornica će to uraditi blagovremeno i na jasan i transparentan način;

c) država ugovornica će odrediti da li će ovi događaji biti dostupni putem potpunog ili delimičnog direktnog prenosa, ili tamo gde je potrebno ili pogodno iz objektivnih razloga koji su od javnog interesa, potpunog ili delimičnog naknadnog prenosa;

d) mere koje preduzme država ugovornica koja sastavlja listu će biti srazmerne i dovoljno detaljne da omoguće drugim državama ugovornicama da preduzmu mere pomenute u ovom stavu;

e) država ugovornica koja sastavlja listu će o listi, i o odgovarajućim zakonskim merama obavestiti Stalni komitet, u vremenskom roku koji odredi Stalni komitet;

f) mere koje preduzima država ugovornica koja sastavlja listu, biće u okviru ograničenja smernica Stalnog komiteta spomenutog u stavu 3, a Stalni komitet mora prethodno da da pozitivno mišljenje o merama.

Mere zasnovane na ovom stavu odnosiće se samo na one događaje objavljene od strane Stalnog komiteta u godišnjoj listi pomenutoj u stavu 3. i na ona ekskluzivna prava stečena nakon stupanja na snagu Protokola o izmenama i dopunama Konvencije.

3. Jednom godišnje Stalni komitet će:

a) objavljivati integralnu listu navedenih događaja i odgovarajućih zakonskih mera dostavljenih od strane država ugovornica u skladu sa stavom 2.e);

b) sastaviti smernice koje treba da usvoji većina od tri četvrtine članova zajedno sa zahtevima navedenim u stavu 2.a) do e), da bi se izbegle nesaglasnosti u primeni ovog člana i odgovarajućih odredaba Evropske zajednice.

Član 10. – Kulturni ciljevi

1. Svaka država ugovornica sa čije se teritorije emituje program će osigurati, kada je izvodljivo, i odgovarajućim sredstvima, da radiodifuzna organizacija pod njenom jurisdikcijom rezerviše za evropska ostvarenja proporcionalno veći deo svoga vremena emitovanja, izuzimajući vreme predviđeno za vesti, sportske događaje, igre, reklamno oglašavanje, teletekst usluge i tele-šoping. Ovakav odnos, imajući u vidu obaveze koje radiodifuzna organizacija ima prema svojim gledaocima u smislu informisanja, obrazovanja, kulture i zabave, trebalo bi ostvarivati postepeno i na osnovu odgovarajućih kriterijuma.

2. U slučaju da u primeni prethodnog stava dođe do neslaganja između države ugovornice sa čije se teritorije emituje program i one koja ga prima, može se, na zahtev jedne od država ugovornica, potražiti pomoć od Stalnog komiteta sa ciljem da on da savetodavno mišljenje o tom predmetu. To neslaganje neće biti predmet arbitražnog postupka predviđenog u članu 26.

3. Države ugovornice se obavezuju da zajednički traže, ne praveći diskriminaciju između radiodifuznih organizacija, najpogodnije instrumente i postupke za podršku aktivnosti i razvoja evropske produkcije, naročito u zemljama sa niskim audio-vizuelnim produkcijskim kapacitetima ili sa ograničenim jezičkim područjem.

4. Države ugovornice će obezbediti da radiodifuzna organizacija pod njihovom jurisdikcijom ne emituje filmska dela izvan perioda dogovorenih sa nosiocima prava.

Član 10. bis – Pluralizam medija (2)

Države ugovornice će, u duhu saradnje i međusobne pomoći koja je u osnovi ove Konvencije, nastojati da izbegnu da usluge emitovanja ili reemitovanja programa od strane radiodifuzne organizacije ili bilo kog drugog pravnog ili fizičkog lica pod njihovom jurisdikcijom u smislu člana 3, ugroze pluralizam medija.

GLAVA III – OGLAŠAVANJE I TELE-ŠOPING (3)

Član 11. – Opšti standardi (1)

1. Oglašavanje i tele-šoping će biti fer i pošteno.

2. Oglašavanje i tele-šoping neće dovoditi u zabludu i neće štetiti interesima potrošača.

3. Oglašavanje i tele-šoping upućeni deci, ili koji koriste decu, će izbegavati sve što bi moglo da naškodi njihovim interesima i imaće obzira prema njihovoj posebnoj osetljivosti.

4. Tele-šoping neće navoditi maloletnike na ugovaranje prodaje ili iznajmljivanja roba i usluga.

5. Oglašavač neće vršiti bilo kakav urednički uticaj na sadržaj programa.

Član 12. – Trajanje (1)

1. Vreme trajanja tele-šoping spotova, reklamnih spotova i drugih oblika oglašavanja, sa izuzetkom tele-šoping izloga u smislu stava 3, neće prelaziti 20%

vremena dnevnog emitovanja. Vreme emitovanja reklamnih spotova neće prelaziti 15% vremena dnevnog emitovanja.

2. Vreme trajanja reklamnih spotova i tele-šoping spotova u toku perioda od jednog sata neće prelaziti 20%.

3. Izlozi namenjeni tele-šoping programima koji se emituju u okviru programskih usluga koje nisu isključivo namenjene za tele-šoping, biće u najmanjem neprekidnom trajanju od 15 minuta. Maksimalan broj izloga dnevno biće osam. Njihovo ukupno trajanje neće prelaziti tri sata dnevno. Moraju biti jasno prepoznatljivi na osnovu optičkih i akustičkih sredstava.

4. Za potrebe ovoga člana, oglašavanje neće uključivati:

- saopštenja koja radiodifuzna organizacija daje u vezi sa svojim sopstvenim programima i pomoćni proizvodi koji direktno proizilaze iz tih programa,

- saopštenja od javnog interesa i pozivi za dobrotvorne akcije čije se emitovanje ne naplaćuje.

Član 13. – Oblik i predstavljanje

1. Oglašavanje i tele-šoping će biti jasno prepoznatljivi i uočljivo odvojeni od drugih delova programa putem optičkih i/ili akustičkih sredstava. U načelu, reklamni i tele-šoping spotovi će se emitovati u blokovima.

2. U oglašavanju i tele-šopingu se neće koristiti tehnike koje deluju na podsvest.

3. Prikriveno oglašavanje i tele-šoping neće biti dozvoljeni, naročito kada se radi o prikazivanju proizvoda i usluga u programima u reklamne svrhe.

4. U oglašavanju ili tele-šopingu se neće pojavljivati, vizuelno ili verbalno, osobe koje redovno prezentiraju vesti ili političke događaje.

Član 14. – Umetanje reklama i tele-šopinga (1)

1. Oglašavanje i tele-šoping treba umetati između programa. Pod uslovom da su ispunjeni uslovi sadržani u stavovima od 1. do 5. ovog člana, oglašavanje i tele-šoping se takođe mogu umetati u toku programa na takav način da se ne nanosi šteta celovitosti i vrednosti programa i pravima nosilaca vlasničkih prava.

2. U programima koji se sastoje od samostalnih delova, ili u sportskim programima i događajima i predstavama slične strukture koji sadrže pauze u emitovanju, reklamni i tele-šoping spotovi se mogu umetati samo između delova ili tokom pauza.

3. Prenos audiovizuelnih ostvarenja kao što su igrani filmovi i televizijski filmovi (izuzimajući serije, serijale, zabavne i dokumentarne programe), pod uslovom da je vreme predviđeno za njihovo trajanje više od četrdeset pet minuta, može biti prekinut jednom po isteku svakog celovitog perioda od četrdeset pet minuta. Dalje prekidanje je dozvoljeno ukoliko je vreme predviđeno za njihovo trajanje najmanje dvadeset minuta duže od dva ili više celovitih perioda od četrdeset pet minuta.

4. Tamo gde se programi, osim onih koji su pokriveni stavom 2, prekidaju reklamnim ili tele-šoping spotovima, treba da protekne period od najmanje dvadeset minuta između svake uzastopne pauze za oglašavanje ili tele-šoping u okviru programa.

5. Oglašavanje i tele-šoping se neće umetati ni u jedan prenos verskih službi. Vesti i programi o tekućim događajima, dokumentarni programi, verski programi, i programi za decu, kada im je predviđeno vreme trajanja manje od trideset minuta, neće se prekidati reklamnim ili tele-šoping spotovima. Ukoliko im je predviđeno vreme trajanja trideset minuta ili duže, primenjivaće se odredbe iz prethodnih stavova.

Član 15. – Oglašavanje i tele-šoping određenih proizvoda (3)(1)

1. Oglašavanje i tele-šoping duvanskih proizvoda neće biti dozvoljeni.
2. Oglašavanje i tele-šoping alkoholnih pića svih vrsta će biti u skladu sa sledećim pravilima:
 - a) neće biti upućeni posebno maloletnicima i niko u oglasima ili tele-šopingu ko se dovodi u vezu sa alkoholnim pićima ne sme da deluje kao maloletnik;
 - b) neće dovoditi u vezu trošenje alkohola sa fizičkom sposobnošću ili vožnjom;
 - c) neće tvrditi da alkohol ima terapijska svojstva ili da je stimulans, sedativ ili sredstvo za rešavanje problema;
 - d) neće ohrabrivati neumereno trošenje alkohola niti predstavljati apstinenciju i umerenost u negativnom svetlu;
 - e) neće stavljati nepotreban naglasak na sadržaj alkohola u pićima.
3. Neće biti dozvoljeno reklamiranje lekova ili medicinskih tretmana koji se u državi ugovornici sa čije se teritorije emituje program mogu pribaviti samo na lekarski recept.
4. Reklamiranje svih drugih lekova ili medicinskih tretmana će biti jasno prepoznatljivo kao takvo, pošteno, iskreno i podložno proveru, i biće u skladu zahtevima zaštite pojedinca od štetnih posledica.
5. Tele-šoping za lekove i medicinske tretmane se neće dozvoljavati.

Član 16. – Oglašavanje i tele-šoping posebno usmereni na samo jednu državu ugovornicu (1)

1. U cilju izbegavanja poremećaja u konkurenciji i ugrožavanja televizijskog sistema države ugovornice, oglašavanje i tele-šoping koji su posebno i uz određenu učestalost usmereni na publiku u samo jednoj državi ugovornici koja nije država ugovornica sa čije se teritorije emituje program, neće zaobići pravila oglašavanja i tele-šopinga koja postoje u dotičnoj državi ugovornici.
2. Odredbe iz prethodnog stava se neće primenjivati kada:
 - a) spomenuta pravila prave razliku između oglašavanja i tele-šopinga koje prenosi radiodifuzna organizacija pod jurisdikcijom te države ugovornice i oglašavanja i tele-šopinga koje prenosi radiodifuzna organizacija ili bilo koje pravno ili fizičko lice pod jurisdikcijom druge države ugovornice,ili
 - b) dotične države ugovornice potpišu bilateralne ili multilateralne ugovore u ovoj oblasti.

GLAVA IV – SPONZORSTVO

Član 17. – Opšti standardi

1. Kada su program ili serija programa sponzorisani u celini ili delimično, jasno će biti označeni kao takvi, odgovarajućim napomenama na početku i/ili kraju tih programa.
2. Na sadržaj ili vreme prenosa sponzorisanih programa ni pod kakvim okolnostima ne može uticati sponzor na takav način da naruši odgovornost i uredničku nezavisnost radiodifuzne organizacije u pogledu programa.

3. Sponzorisani programi neće podsticati prodaju, kupovinu ili iznajmljivanje proizvoda ili usluga sponzora ili neke treće strane, naročito ne emitovanjem, u toku programa, posebnih promotivnih poruka koje se odnose na te proizvode i usluge.

Član 18. – Zabranjeno sponzorstvo (1)

1. Programe ne mogu sponzorisati fizička ili pravna lica čija je osnovna delatnost proizvodnja ili prodaja proizvoda, ili pružanje usluga, čiji su oglašavanje i tele-šoping zabranjeni na osnovu člana 15.

2. Preduzeća čija delatnost obuhvata, *inter alia*, proizvodnju ili prodaju lekova i medicinskih tretmana mogu da sponzorišu programe promovisanjem imena, zaštitnog znaka, imidža ili delatnosti preduzeća, uz izuzeće bilo kakvih poruka u pogledu lekova ili naročitih medicinskih tretmana koji su dostupni samo uz lekarski recept u državi ugovornici koja vrši emitovanje.

3. Neće se dozvoljavati sponzorisanje vesti i programa o tekućim događajima.

GLAVA IV bis – PROGRAMSKE USLUGE ISKLJUČIVO POSVEĆENE SOPSTVENOJ PROMOCIJI ILI TELE - ŠOPINGU (4)

Član 18. bis – Programske usluge isključivo posvećene sopstvenoj promociji

1. Odredbe ove Konvencije će se primenjivati *mutatis mutandis* na programske usluge isključivo posvećene sopstvenoj promociji.

2. Drugi oblici oglašavanja u pogledu tih usluga biće dozvoljeni u okviru ograničenja postavljenih u članu 12. stavu 1.

Član 18. ter – Programske usluge isključivo posvećene tele-šopingu

1. Odredbe ove Konvencije će se primenjivati *mutatis mutandis* na programske usluge isključivo posvećene tele-šopingu.

2. Drugi oblici oglašavanja u pogledu tih usluga biće dozvoljeni u okviru ograničenja postavljenih u članu 12. stavu 1. Član 12. stav 2. se neće primenjivati.

GLAVA V – UZAJAMNA POMOĆ

Član 19. – Saradnja između država ugovornica

1. Države ugovornice se obavezuju na pružanje uzajamne pomoći u cilju implementacije ove Konvencije.

2. U tom cilju:

a) svaka država ugovornica će odrediti jedan ili više organa vlasti, čije će ime i adresu saopštiti Generalnom sekretaru Saveta Evrope prilikom polaganja svoga dokumenta o ratifikaciji, prihvatanju, odobrenju ili pristupanju,

b) svaka država ugovornica koja je odredila više od jednog organa vlasti će navesti prilikom saopštenja iz pod-stava a) nadležnost svakog organa vlasti.

3. Organ vlasti određen od strane države ugovornice će:

a) pružati informacije predviđene u članu 6. stav 2, ove Konvencije;

b) pružati informacije, na zahtev organa vlasti određenog od strane druge države ugovornice, o domaćem pravu i praksi u oblastima pokrivenim ovom Konvencijom;

c) sarađivati sa organima vlasti određenim od strane drugih država ugovornica kad god je to potrebno, a naročito kada bi to povećalo efikasnost mera preduzetih u cilju implementacije ove Konvencije;

d) razmotriti svaku poteškoću koja nastane primenom ove Konvencije na koju joj skrene pažnju neki organ vlasti koji je odredila druga država ugovornica.

GLAVA VI – STALNI KOMITET

Član 20. – Stalni komitet (1)

1. Za potrebe ove Konvencije, uspostaviće se Stalni komitet.
2. Svaka država ugovornica može biti predstavljena u Stalnom komitetu sa jednim ili više delegata. Svaka delegacija će imati jedan glas. U okviru svoje nadležnosti, Evropska zajednica će ostvarivati svoje pravo glasa sa brojem glasova koji je jednak broju njenih država članica koje su ugovornice ove Konvencije; Evropska zajednica neće ostvarivati svoje pravo glasa u slučajevima kada pomenute države članice ostvaruju svoje pravo glasa, i obrnuto.
3. Svaka država navedena u članu 29. stav 1. koja nije država ugovornica ove Konvencije može da bude predstavljena u Stalnom komitetu sa posmatračem.
4. Stalni komitet može da zatraži savet stručnjaka u cilju izvršavanja svojih funkcija. On može, na svoju inicijativu ili na zahtev datog tela, da pozove bilo koje međunarodno ili nacionalno, vladino ili nevladino telo sa tehničkim kvalifikacijama za oblast koju pokriva ova Konvencija da bude predstavljeno putem posmatrača na jednom ili na delu jednog od njegovih sastanaka.
5. Sednice Stalnog komiteta će sazivati Generalni sekretar Saveta Evrope. Komitet će svoju prvu sednicu održati u roku od šest meseci od dana kada Konvencija stupi na snagu. Potom će zasediti kada to zatraži jedna trećina država ugovornica ili Komitet ministara Saveta Evrope, ili na inicijativu Generalnog sekretara Saveta Evrope u skladu sa odredbama člana 23. stav 2, ili na zahtev jedne ili više država ugovornica u skladu sa odredbama članova 21. pod-stav c) i 25. stav 2.
6. Većina država ugovornica čini kvorum za održavanje sednica Stalnog komiteta.
7. U skladu sa odredbama člana 9. bis, stav 3.b), i člana 23. stav 3, odluke Stalnog komiteta donosiće se tročetvrtinskom većinom prisutnih članova.
8. U skladu sa odredbama ove Konvencije, Stalni komitet će doneti svoj poslovnik.

Član 21. – Funkcije Stalnog komiteta (1)

1. Stalni komitet će biti odgovoran za praćenje primene ove Konvencije. On može:
 - a) davati državama ugovornicama preporuke u vezi sa primenom ove Konvencije;
 - b) predlagati sve potrebne izmene ove Konvencije i razmotriti one koje su predložene u skladu sa odredbama člana 23;
 - c) razmotriti, na zahtev jedne ili više država ugovornica, pitanja vezana za tumačenje Konvencije;
 - d) uložiti sve napore da osigura prijateljsko rešenje svih teškoća koje su mu predložene u skladu sa odredbama člana 25;
 - e) davati preporuke Komitetu ministara u vezi sa državama koje nisu navedene u članu 29. stav 1. da se pozovu da pristupe ovoj Konvenciji;
 - f) davati mišljenje o zloupotrebi prava predviđenih u članu 24. bis, stav 2.c).

2. Pored toga, Stalni komitet će:

a) sastaviti smernice pomenute u članu 9. bis, stav 3.b) u cilju izbegavanja razlika između primene pravila ove Konvencije koja se odnose na pristup javnosti događajima od izuzetnog značaja za društvo i odgovarajućih mera Evropske zajednice;

b) davati mišljenje o merama koje su preduzele države ugovornice koje su sastavile listu nacionalnih i nenacionalnih događaja koje te države ugovornice smatraju od velike važnosti za društvo u skladu sa članom 9. bis, stav 2;

c) objavljivati jednom godišnje integralnu listu navedenih događaja i odgovarajućih mera koje dostavljaju države ugovornice u skladu sa članom 9. bis, stav 2e).

Član 22. – Izveštaji Stalnog komiteta

Nakon svake sednice, Stalni komitet će državama ugovornicama i Komitetu ministara Saveta Evrope proslediti izveštaj o svojim raspravama i svim donetim odlukama.

GLAVA VII – AMANDMANI

Član 23. – Amandmani (1)

1. Svaka država ugovornica može podneti amandman na Konvenciju.

2. O svakom predlogu amandmana biće obavešten Generalni sekretar Saveta Evrope koji će ga proslediti državama članicama Saveta Evrope, drugim državama ugovornicama Evropske konvencije o kulturi, Evropskoj zajednici, i svakoj državi koja nije članica, a koja je pristupila ili je pozvana da pristupi ovoj Konvenciji u skladu sa odredbama člana 30. Generalni sekretar Saveta Evrope će sazvati sednicu Stalnog komiteta najranije po isteku perioda od dva meseca od dostavljanja predloga.

3. Stalni komitet će razmotriti svaki predloženi amandman i podneće Komitetu ministara na usvajanje tekst koji usvoje tri četvrtine članica Stalnog komiteta. Nakon njegovog odobrenja, tekst će biti prosleđen državama ugovornicama na prihvatanje.

4. Amandman će stupiti na snagu tridesetog dana od dana kada sve potpisnice obaveste generalnog sekretara o njegovom prihvatanju.

5. Komitet ministara, međutim, može po konsultaciji sa Stalnim komitetom, da odluči da će određeni amandman stupiti na snagu po isteku perioda od dve godine od datuma kada je otvoren za prihvatanje, osim ukoliko država ugovornica nije dala prigovor Generalnom sekretaru Saveta Evrope o stupanju na snagu tog amandmana. Ukoliko je takav prigovor dostavljen, amandman će stupiti na snagu prvog dana u mesecu koji sledi za datumom kada je država ugovornica Konvencije koja je dostavila prigovor deponovala svoj instrument o prihvatanju kod Generalnog sekretara Saveta Evrope.

6. Ukoliko je amandman odobren od strane Komiteta ministara, ali još nije stupio na snagu u skladu sa stavovima 4. ili 5, država ili Evropska zajednica ne mogu izraziti svoju saglasnost da prihvataju obaveze Konvencije, a da istovremeno ne prihvate i amandman.

GLAVA VIII – NAVODNA KRŠENJA KONVENCIJE

Član 24. – Navodna kršenja Konvencije

1. Kada neka država ugovornica ustanovi da je došlo do kršenja Konvencije, ona će o navodnom kršenju obavestiti državu ugovornicu koja vrši emitovanje i te dve

države ugovornice će nastojati da prevaziđu poteškoće na osnovu odredaba članova 19, 25. i 26.

2. Ako je navodno kršenje očigledne, ozbiljne i teške prirode i pokreće važna javna pitanja, a tiče se člana 7, stavovi 1. ili 2, članova 12, 13, stav 1, prva rečenica, članova 14. ili 15, stavovi 1. ili 3, i ako se nastavi još dve nedelje nakon obaveštenja, država ugovornica koja vrši prijem može privremeno da obustavi reemitovanje inkriminisane programske usluge.

3. U svim ostalim slučajevima navodnog kršenja, sa izuzetkom onih koji su predviđeni članom 4, država ugovornica koja vrši prijem može privremeno da obustavi reemitovanje inkriminisane programske usluge osam meseci nakon saopštenja, ukoliko navodno kršenje i dalje traje.

4. Privremena obustava reemitovanja neće biti dozvoljena u slučaju navodnih kršenja člana 7. stav 3. i članova 8, 9. ili 10.

Član 24. bis – Navodna zloupotreba prava datih ovom Konvencijom (2)

1. Kada je programska usluga radiodifuzne organizacije u potpunosti ili uglavnom usmerena na teritoriju države ugovornice koja nije ona pod čiju jurisdikciju spada dotična radiodifuzna organizacija ("države ugovornice koja vrši prijem"), a radiodifuzna organizacija je osnovana u cilju izbegavanja zakona u oblastima koje su pokrivene Konvencijom koji bi se odnosili na nju da se nalazila pod jurisdikcijom te druge države ugovornice, to će predstavljati zloupotrebu prava.

2. Ako neka država ugovornica posegne za zloupotrebom prava, primenjivaće se sledeći postupak:

a) države ugovornice o kojima je reč će nastojati da postignu prijateljsko rešenje;

b) ako u roku od tri meseca to ne uspeju, država ugovornica koja vrši prijem će predmet proslediti na rešavanje Stalnom komitetu;

c) pošto čuje stavove država ugovornica koje su u pitanju, Stalni komitet će, u roku od šest meseci od dana kad mu je predmet upućen na razmatranje, dati mišljenje o tome da li je došlo do zloupotrebe prava i obavestiti o tome države ugovornice na koje se to odnosi.

3. Ukoliko je Stalni komitet zaključio da je došlo do zloupotrebe prava, država ugovornica u okviru čije jurisdikcije se nalazi radiodifuzna organizacija preduzeće odgovarajuće mere da ispravi zloupotrebu prava i obavestiće Stalni komitet o tim merama.

4. Ukoliko država ugovornica, pod čijom jurisdikcijom se smatra da se nalazi radiodifuzna organizacija, ne preduzme mere navedene u stavu 3. u roku od šest meseci, države ugovornice koje su u pitanju će pokrenuti arbitražni postupak predviđen u članu 26. stav 2, i dodatku Konvencije.

5. Država ugovornica koja vrši prijem neće preduzimati nikakve mere protiv programske usluge o kojoj je reč dok se ne okonča arbitražni postupak.

6. Sve mere predložene ili preduzete na osnovu ovoga člana moraju da budu u skladu sa članom 10. Konvencije za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda.

GLAVA IX – REŠAVANJE SPOROVA

Član 25. – Mirenje

1. U slučaju teškoća koje nastanu prilikom primene ove Konvencije, zainteresovane strane će se truditi da postignu prijateljsko rešenje.

2. Ako se nijedna od zainteresovanih strana ne protivi, Stalni komitet može da ispita slučaj, stavljajući se na raspolaganje zainteresovanim stranama da bi se postiglo zadovoljavajuće rešenje u što kraćem roku, a kada je to podesno, može da da i savetodavno mišljenje o tom predmetu.

3. Svaka zainteresovana strana se obavezuje da, bez odlaganja, stavi na raspolaganje Stalnom komitetu sve potrebne informacije i sredstva potrebna za izvršenje njegovih funkcija prema prethodnom stavu.

Član 26. – Arbitraža

1. Ako zainteresovane strane ne mogu da reše spor u skladu sa odredbama člana 25, mogu ga, na osnovu zajedničkog sporazuma, podneti na arbitražu, čiji je postupak određen u dodatku ove Konvencije. Ako ne postignu takav sporazum u roku od šest meseci od prvog zahteva za pokretanje postupka mirenja, spor se može podneti na arbitražu na zahtev samo jedne strane.

2. Svaka država ugovornica može, u bilo koje vreme, da izjavi da primenu arbitražnog postupka predviđenog u dodatku ove Konvencije priznaje kao obavezujuću, ipso facto, i bez posebnog sporazuma u pogledu prihvatanja iste obaveze od strane bilo koje druge države ugovornice.

GLAVA X – DRUGI MEĐUNARODNI UGOVORI I UNUTRAŠNJE ZAKONODAVSTVO DRŽAVA UGOVORNICA

Član 27. – Drugi međunarodni ugovori i sporazumi (1)

1. U svojim međusobnim odnosima, države ugovornice koje su članice Evropske zajednice će primenjivati pravila Zajednice i prema tome neće primenjivati pravila koja proizilaze iz ove Konvencije, osim u slučajevima kada Zajednica nema pravilo kojim bi se uredio neki određeni predmet.

2. Ništa unutar ove Konvencije neće sprečiti države ugovornice da zaključuju međunarodne ugovore kojima se dopunjuju ili razvijaju njene odredbe ili proširuje polje njihove primene.

3. U slučaju bilateralnih ugovora, ova Konvencija neće zamenjivati prava i obaveze država ugovornica koje proizilaze iz takvih ugovora, a koje ne utiču na uživanje prava ili izvršavanje obaveza drugih država ugovornica prema ovoj Konvenciji.

Član 28. – Odnos između Konvencije i unutrašnjeg zakonodavstva država ugovornica (1)

Nijedna odredba ove Konvencije neće sprečiti države ugovornice da primenjuju strožija ili detaljnija pravila od onih koja su predviđena ovom Konvencijom za programske usluge koje emituje radiodifuzna organizacija pod njihovom jurisdikcijom, u okviru značenja člana 5.

GLAVA XI – ZAVRŠNE ODREDBE

Član 29. – Potpisivanje i stupanje na snagu (1)

1. Konvencija će biti otvorena za potpisivanje od strane država članica Saveta Evrope i drugih država ugovornica Evropske konvencije o kulturi, i od strane Evropske zajednice. Ona podleže ratifikaciji, prihvatanju ili odobrenju. Instrumenti ratifikacije, prihvatanja ili odobrenja će biti deponovani kod Generalnog sekretara Saveta Evrope.

2. Konvencija će stupiti na snagu prvog dana u mesecu koji sledi nakon isteka perioda od tri meseca od dana kada sedam država, od kojih najmanje pet država

članica Saveta Evrope, bude izrazilo svoj pristanak da budu vezane ovom Konvencijom u skladu sa odredbama prethodnog stava.

3. Država može, u trenutku potpisivanja ili bilo kojeg kasnijeg dana pre stupanja na snagu Konvencije za tu državu, da izjavi da će Konvenciju primenjivati na privremenoj osnovi.

4. Za svaku državu pomenutu u stavu 1, ili za Evropsku zajednicu, koja naknadno izrazi svoj pristanak da bude njome vezana, ova Konvencija će stupiti na snagu prvog dana u mesecu koji sledi nakon isteka period od tri meseca od dana deponovanja instrumenata ratifikacije, prihvatanja i odobrenja.

Član 30. – Pristupanje država koje nisu članice

1. Po stupanju na snagu Konvencije, Komitet ministara Saveta Evrope, nakon konsultacije sa državama ugovornicama može da pozove bilo koju drugu državu da pristupi ovoj Konvenciji na osnovu odluke donete od strane većine predviđene u članu 20.d. Statuta Saveta Evrope i jednoglasnom odlukom predstavnika država ugovornica koji imaju pravo da zasedaju u Komitetu.

2. Za svaku državu koja joj pristupi, Konvencija će stupiti na snagu prvog dana u mesecu koji sledi nakon isteka perioda od tri meseca od dana deponovanja instrumenata ratifikacije, prihvatanja i odobrenja.

Član 31. – Teritorijalna primena

1. Svaka država može, u trenutku potpisivanja ili prilikom deponovanja instrumenata ratifikacije, prihvatanja, odobrenja ili pristupanja, da navede teritoriju ili teritorije na kojima će se ova Konvencija primenjivati.

2. Svaka država može, bilo kog kasnijeg datuma, izjavom upućenom Generalnom sekretaru Saveta Evrope, da proširi primenu ove Konvencije na svaku drugu teritoriju navedenu u izjavi. U pogledu takve teritorije, Konvencija će stupiti na snagu prvog dana u mesecu koji sledi po isteku perioda od tri meseca od dana prijema takve izjave od strane Generalnog sekretara.

3. Svaka izjava data na osnovu prethodna dva stava, u vezi sa bilo kojom teritorijom navedenom u izjavi, može biti povučena putem pisanog obaveštenja upućenog generalnom sekretaru. Povlačenje će imati dejstvo od prvog dana u mesecu koji sledi po isteku perioda od šest meseci od datuma prijema pisanog obaveštenja od strane Generalnog sekretara.

Član 32. – Rezerve

1. U trenutku potpisivanja ili prilikom deponovanja instrumenata ratifikacije, prihvatanja, odobrenja ili pristupanja, svaka država može da izjavi da zadržava pravo da se, u meri u kojoj nisu saglasne sa njenim unutrašnjim pravom, usprotivi reemitovanju na svojoj teritoriji programskih usluga koje sadrže reklamne oglase za alkoholna pića u skladu sa pravilima predviđenim u članu 15. stav 2. ove Konvencije.

Nijedna druga rezerva nije dozvoljena.

2. Na rezervu datu u skladu sa prethodnim stavom ne može se staviti primedba.

3. Svaka država ugovornica koja stavi rezervu na osnovu stava 1. može je povući u celini ili delimično na osnovu obaveštenja upućenog Generalnom sekretaru Saveta Evrope. Povlačenje će stupiti na snagu na dan prijema takvog obaveštenja od strane generalnog sekretara.

4. Država ugovornica koja stavi rezervu na osnovu stava 1. ne može da zahteva primenu te odredbe od strane bilo koje druge države ugovornice; može, međutim,

ako je njeno zadržavanje prava delimično ili uslovno, da zahteva primenu te odredbe u meri u kojoj ju je sama prihvatila.

Član 33. – Otkazivanje

1. Svaka država ugovornica može, u bilo koje doba, otkazati Konvenciju na osnovu pisanog obaveštenja upućenog Generalnom sekretaru Saveta Evrope.
2. Otkazivanje će stupiti na snagu prvog dana u mesecu koji sledi po isteku perioda od šest meseci od dana prijema takvog obaveštenja od strane Generalnog sekretara.

Član 34. – Obaveštenja (1)

Generalni sekretar Saveta Evrope će obavestiti države članice Saveta Evrope, i druge države ugovornice Evropske konvencije o kulturi, Evropsku zajednicu i svaku državu koja je pristupila, ili je pozvana da pristupi Konvenciji o:

- a) svakom potpisivanju;
- b) deponovanju svakog instrumenta ratifikacije, prihvatanja, odobrenja ili pristupanja;
- c) svakom datumu stupanja na snagu ove Konvencije u skladu sa odredbama članova 29, 30. i 31;
- d) svakom izveštaju sastavljenom u skladu sa odredbama člana 22;
- e) svakom drugom činu, izjavi, obaveštenju ili saopštenju u vezi sa ovom Konvencijom.

U potvrdu toga su dole potpisani, za to propisno ovlašćeni, potpisali ovu Konvenciju.

Sastavljeno u Strazburu, 5. maja 1989, na engleskom i francuskom, pri čemu su oba teksta podjednako verodostojna, u jednom primerku koji će biti deponovan u arhiv Saveta Evrope. Generalni sekretar Saveta Evrope će dostaviti overene kopije svakoj državi članici Saveta Evrope, drugim državama ugovornicama Evropske konvencije o kulturi, Evropskoj zajednici, kao i svakoj državi koja je pozvana da pristupi ovoj Konvenciji. (1)

DODATAK

Arbitraža

1. O zahtevu za arbitražu će biti obavešten Generalni sekretar Saveta Evrope. Zahtev će uključivati ime druge strane u sporu i predmet spora. Generalni sekretar će proslediti tako primljenu informaciju svim državama ugovornicama Konvencije.
2. U slučaju spora između dve države ugovornice od kojih je jedna država članica Evropske zajednice, koja je i sama država ugovornica, zahtev za arbitražu će biti upućen i državi članici i Zajednici, koje će zajedno obavestiti Generalnog sekretara u roku od mesec dana od prijema zahteva, da li će država članica ili Zajednica, ili i država članica i Zajednica zajedno, biti strana u sporu. U odsustvu takvog obaveštenja u datom vremenskom roku, smatraće se da su država članica i Zajednica jedna te ista strana u sporu za potrebe primene odredaba koje određuju osnivanje i postupak arbitražnog suda. Isto će se primenjivati i u slučaju kada država članica i Zajednica zajednički nastupaju kao strana u sporu. U slučajevima

predviđenim ovim stavom, vremenski rok od jednog meseca predviđen u prvoj rečenici stava 4. biće produžen na dva meseca.

3. Arbitražni sud će se sastojati od tri člana: svaka od strana u sporu će odrediti po jednog arbitra; dva arbitra tako postavljena će na osnovu zajedničkog dogovora odrediti trećeg arbitra koji će biti predsednik arbitražnog suda. Ovaj poslednji neće biti državljanin nijedne strane u sporu, niti će imati stalno prebivalište na teritoriji bilo koje strane u sporu, niti će biti zaposlen od bilo koje od njih, niti biti u nekom drugom svojstvu umešan u spor.

4. Ako jedna od strana nije odredila arbitra u roku od mesec dana nakon saopštenja zahteva od strane Generalnog sekretara Saveta Evrope, njega će na zahtev druge strane odrediti predsednik Evropskog suda za ljudska prava u roku od sledećih mesec dana. U slučaju sprečenosti predsednika Suda, ili ako je on državljanin jedne od strana u sporu, imenovanje će izvršiti potpredsednik Suda ili po položaju najviši sudija ovog Suda, koji je na raspolaganju i nije državljanin ni jedne od strana u sporu. Isti postupak će se primeniti ako, u roku od mesec dana nakon imenovanja drugog arbitra ne bude izabran predsednik arbitražnog suda.

5. Odredbe stavova 3. i 4. će se primeniti, prema slučaju, radi popunjavanja svakog praznog mesta.

6. Dve ili više strana koje sporazumno utvrde da imaju zajednički interes, zajednički imenuju jednog arbitra.

7. Strane u sporu i Stalni komitet će pružiti arbitražnom sudu sve što je potrebno za efikasno vođenje postupka.

8. Arbitražni sud će doneti svoj poslovnik. Njegove odluke će se donositi većinom glasova. Presuda će biti konačna i obavezujuća.

9. Presuda arbitražnog suda će biti dostavljena Generalnom sekretaru Saveta Evrope koji će je saopštiti svim državama ugovornicama Konvencije.

10. Svaka strana u sporu će snositi troškove arbitra kog je imenovala; strane će podjednako deliti troškove drugog arbitra, kao i druge troškove proizašle iz arbitražnog postupka.

Napomene:

- (1) Tekst izmenjen u skladu sa odredbama Protokola (ETS br. 171).
- (2) Član dodat u skladu sa odredbama Protokola (ETS br. 171).
- (3) Naslov izmenjen u skladu sa odredbama Protokola (ETS br. 171).
- (4) Glava dodata u skladu sa odredbama Protokola (ETS br. 171).

Član 3.

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u „Službenom glasniku Republike Srbije- međunarodni ugovori“.